

1

UN CORREU DIFERENT

Tot va començar quan vaig
rebre un correu molt estrany
a finals de setembre:

Hola:

Em poso en contacte amb tu perquè escrius novel·les per a nens i nenes i necessito que m'ajudis.

Durant anys, molts escriptors m'han fet aparèixer en els seus llibres com el dolent. N'estic fart i m'agradaria explicar la meva versió dels fets. No estic gens d'acord en el que s'ha dit fins ara de mi i vull que se sàpiga la veritat.

Si et sembla bé, posa't en contacte amb mi i te n'explicaré més detalls.

El llop

No podia creure el que estava llegint. Evidentment algú m'estava fent una broma. Però per què? El que deia aquell missatge era veritat, en molts contes el llop era el dolent, i malgrat això era el meu personatge favorit.

Mai no havia escrit cap història sobre ell, però quan explicava contes sempre en triava algun on hi sortís, i el públic quedava fascinat just en el moment que apareixia. De fet, feia pocs dies que havia donat unes conferències sobre les diferents versions del conte de *La Caputxeta Vermella*, i cada cop que llegia allò de «quines dents més grosses que tens», l'auditori restava en silenci esperant que a continuació passés el pitjor.

16 Aquell correu m'havia despertat les ganes d'aprendre més coses sobre els llops i, com que tenia la tarda lliure, vaig anar a un parell de llibreries i, més tard, a la biblioteca. Al final del dia tenia un munt de llibres sobre aquest animal a la bossa i, en arribar a casa, els vaig col·locar ben ordenats a la prestatgeria de l'habitació. El que em va agradar més era un que es titulava *El llop*, que explicava fets reals i mitològics sobre aquest animal i feia una anàlisi sobre els diferents llops de ficció. Resulta que n'hi ha de ferotges, de porucs, d'agosarats, de sentimentals i fins i tot de

divertits... Però en quasi tots els relats el llop en surt malparat, i en els contes clàssics, com *La Caputxeta Vermella*, *Els tres porquets* o *Les set cabretes*, encara pitjor!

Vaig engegar l'ordinador i vaig trobar un munt de pàgines a internet que parlaven dels llops. I unes imatges fascinants. Potser qui m'havia escrit el correu era algú que em coneixia i sabia que m'agradava aquest animal solitari: un amic, un editor, algú de la família? Fos qui fos, m'acabava de donar una gran idea. Reescriuria els contes des del punt de vista del llop per fer-li justícia!

18

I així va ser com vaig decidir que seguiria el joc al llop misteriós, sense saber tot el que vindria després...

19

Divendres a la tarda vaig decidir respondre el missatge a veure si descobria qui era:

Estimat llop:

He estat revisant els contes en què apareixes i, realment, quasi sempre en surts malparat, sobretot en els contes clàssics.

Penso que tens dret a donar la teva versió dels fets i m'encantaria que m'anessis explicant les històries, així tindrè prou material per reescriure els teus contes.

Una forta abraçada,

L'escriptora

Tenia moltes ganes de començar a escriure el llibre, volia posar-me a la pell del llop i explicar la seva versió dels fets, perquè totes les històries tenen moltes cares, tantes com personatges i lectors. Anava a posar-m'hi quan vaig rebre un segon correu:

Estimada escriptora:
Moltes gràcies per ajudar-me.
Sabia que podia confiar en tu.
T'adjunto un primer conte.

El llop 🐾

Vaig obrir el document i va aparèixer el text següent...

